

Komme tilbage til; Meget tyder paa, efter de Oplysninger, der ere forelaagne os, at det ikke var tilfældigt, men at det havde ulmet længe, og at det egentlig var overlagt. Udvalget var derfor enigt om de to Ting: først at der skulde opretholdes No og Orden, og dernæst, at der skulde gaa en Undersøgelse Side om Side dermed. Det var de forskjellige Mindretal ogsaa enige om. Et Mindretal vilde have denne Undersøgelse foretaget med en parlamentarisk Kommission, et andet vilde have den foretaget ved en Regeringskommission — det var et relativt Flertal — og et tredje vilde have, at Guvernøren skulde have nogen Vistand til at foretage Undersøgelsen; men man var alle enige om, at en Undersøgelse skulde foregaa i den af mig antydede Retning, og derfor var ogsaa hele Udvalget enigt om, at denne Lov kun skulde have en midlertidig Karakter, indtil man kunde faae tilstrækkelig Klarhed over, hvorledes Forholdene bedst kunde ordnes. Gjøres der ingen Ting, ja, selv om vi gaa ind paa nærværende Lovforslag, vil deraf kun følge, at Danmark faar den ene Plantage efter den anden, men, netop fordi vi faae den ene Plantage efter den anden, er det maaske allervigtigst at faae undersøgt, hvad vi skulle gjøre med disse Plantager, thi at drive dem med 8—10,000 Kr. aarligt Understøb pr. Plantage, er dog en temmelig kostbar Historie. Der er nu, siden vi sidst behandlede denne Lov, flet et Guvernørskifte; hvilken Indfyldelse det vil have eller ikke have, derom kan jeg naturligvis ingen Mening have. Kun saameget er i hvert Tilfælde sikkert nok, at kan den Guvernør, som nu reiser derover, skaffe bedre Tilstande tilveie, ja, saa maa han efter min Mening næsten være i Besiddelse af overmenneskelige Kræfter, og maa i hvert Fald støttes fra flere Sider; men stoffer han dem ikke tilveie, skal det dog siges her, at det er ikke ham, der har skabt de slette Tilstande, de vare der i Forveien, og vare der i fuldt Maal.

Tanber: Hver Gang der er Tale om vestindiske Forhold her i Salen, befinde vi os i det beklagelige Tilfælde at se Manglen af en Minister, som er istand til at tage Initiativet til en virkelig Ordning af disse Forhold, og naar vi hørte det sidste ærede Medlem, som var Formand i Udvalget ifjor, og som talte paa den daværende, nu svaerende Rødsrørs (Suel) Begane, beklagede han jo i høi Grad, at man ikke vidste, hvorledes man skulde gribe Sagen an. Der kræves meget betydelige Undersøgelser, inden man kan komme til et Resultat med Hensyn til, hvorledes Forholdene der bør ordnes. Vi vilde vistnok staa ganske anderledes, dersom vi havde for os en Minister, som var istand til at tage Initiativet i saa Henseende. Der er gaaet 2½ Aar siden Opstanden og i den Tid er der fra Ministeriets Side ikke forelagt andre Forslag end Begjæring om Penge, uden

at der er stillet noget Forslag til Tilveiebringelsen af en bedre Ordning af de vestindiske Forhold i det Hele. Idag ville vi faae en Finantslovbetænkning omdelt, som blandt Andet viser, i hvilken Grad Forholdene i Vestindien forværres. Jeg skal paa ingen Maade komme dybere ind derpaa, der vil jo blive fornøden Leilighed til at drøfte disse Forhold, men man ser deraf, at den insolvente Tilstand i Vestindien forfattedes for Plantageeierens Bedkommende, og at denne Insolvens har grebet om sig saavidt, at den har draget det store, fine Selskab, Fællessukkerkøberiet ind under den samme Kategori. Saalænge Regeringen ikke kan komme med noget Forslag i saa Henseende, tror jeg ikke, at vi skulle efterkomme de Fordringer, som fremkomme fra Regeringens Side om Penge saa til det One, saa til det Andet. I den Betænkning, som blev afgiven ifjor, udtalte et Mindretal, som ikke er repræsenteret her idag paa Grund af Sygdom, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen) sig i den Retning, at det vilde være ufornødent fra Statens Side at yde noget Tilskud til den vestindiske Militærstyrkes Forbedring, og jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, han dengang fremsatte. Ved selve Dprøret viste det sig, som ogsaa bemærket af Formanden for det ifjor nedsatte Udvalg (H. Nielsen), at der ingenlunde manglede Militær, men at det kun ikke var tilstede paa rette Sted, og hvor man havde Marsag til at have det samlet, da der der kunde ventes Uro. Der vilde selv en meget mindre Styrke have været istand til at forhindre Dprøret i at udbryde, men efter at Dprøret var afbrudt og havde omspændt en meget stor Del af Dens Regerbefolkning, udtrævedes der selvfølgelig en meget større Styrke, og dog viste det sig, at den Styrke, som dengang havde og fremdeles have i Vestindien, var tilstrækkelig til at dempe dette Dprør, endog efterat det havde antaget en saa stor Udstrækning, som det havde antaget. Naar der er Tale om Foranstaltninger for Ordenens Opretholdelse paa Verne, kan jeg derfor ikke anfse det for fornødent at efterkomme Ønsker om at forøge Styrken. Jeg tror tværtimod, at man vilde kunne snarere gaa i Retning af at organisere en Politistyrke paa Verne, som vil være tilstrækkelig til at møde alle paakommende Tilfælde, og jeg har egentlig ikke antaget, at den høitærede Minister kan være nogen Betænkning derved, thi den høitærede Minister og hans Embedsmænd derovre have jo indgydt Regerbefolkningen, hvad man i Autoritetsproget kalder en gavnlig Straf ved den store Mængde af Eksekutioner. Det maa have ydet Planterne en vis Beroligelse i saa Henseende. Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt St. Croix kan bære Omkostningerne herved, skal jeg ligeledes tillade mig at henvise til, hvad det samme Mindretal ifjor fremhævede i sin Betænkning, nemlig at for det Første behøver man ingen-